

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 19.09.2007. године

НАСТАВЉЕНО 19.09.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 САТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те
- оптужени са браниоцем адв. Божом Прелевићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци: Ристић, Милић и Трајковић присутни.

Позовите их у судницу. Красомир Ристић, Јово Милић и Божидар Трајковић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су присутни сведоци: Красомир Ристић, Јово Милић и Божидар Трајковић, па их председник већа упозорава и опомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу, Милићу, Трајковићу саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Уколико бисте одговором на неко питање повредили евентуално неку обавезу чувања службене тајне то ћете нам рећи, да можемо да предузмемо друге мере. Касније ћете, када вас будемо редом саслушавали, положити заклетву за сведока у овом правцу.

Ја ћу замолити господина Ристића и господина Милића да напусте судницу, да сачекају да прво чујемо сведока Трајковића пошто је изразио жељу због породичних обавеза да прво чујемо њега.

Сведоци Ристић и Милић су упућени у засебну просторију а приступи сведок Божидар Трајковић.

Сведок БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Младена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младена, рођен?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: 1956.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '56.године, у?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гњилану, настањен у?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишу, улица и број?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Париске комуне 17/37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Париске комуне 17/37, шта сте по занимању господине Трајковићу?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, иначе шта Вам је основно занимање?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Радио сам у служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али јесте ли правник, политиколог, економиста?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: А не, професор историје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професор историје, сада у пензији. Да ли знате коме ми судимо овде?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете те људе?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Упознао сам га пре два, три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре два, три месеца, кога сте упознали?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретена Поповића?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте у сродству и завади са њима?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан, није у завади, па након што је положио заклетву за сведока читањем њеног законског текста исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст заклетве за сведока налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Трајковићу, кажете радили сте у служби?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на службу Државне безбедности?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Србије?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када, кад сте пензионисани?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: 2005.године у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2005.године, нас занима где сте радили, шта сте радили у лето '99.године?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: У лето '99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ево '99.године.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да. До краја рата '99.године, био сам начелник Центра државне безбедности у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гњилану?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што смо ми схватили у Приштини?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, не, Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко нам је рекао да је Приштина. Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: 14. јуна сам са породицом и са целим саставом изашо из Гњилана. Били смо дислоцирани у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Онда је наступила реорганизација у којој сам ја био укључен и негде сам 15. јула прешао у Ниш и именован сам за Начелника координационог центра за Косово и Метохију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник координационог центра за Косово и Метохију?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом смислу.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Цела служба је била обједињена. Знам да су постојали раније три центра, Гњилане, Призрен и Приштина, онда је то обједињено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са документацијом Вашег центра из Гњилана?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Документација мог центра из Гњилана је пре рата измештена у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле још пре рата је измештена?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лесковац. Пошто сте били од 15. јула начелник тог координационог центра за Косово и Метохију шта је било са документацијом остала два центра Призрен и Приштина.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Исто су и та два центра пре рата изместили документацију у Лесковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, након што је формиран координациони центар, да ли је сад то све, та документација обједињена на једно место?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Па обједињена је негде 2000. године, кад су створени просторни услови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек 2000. године?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Тек 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе до тада је била дислоцирана?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: До тада је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је по тим центрима?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којима су се?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, не, била је у Лесковцу, тамо је била документација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били до 2005. године?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Ја сам био у Нишу до 2003. године. Онда се Координациони центар расформирао и од 2003. године до 2005. године, уствари крајем 2003. до 2005. године, био сам у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А шта је било, кажете расформирао се Координациони центар, а шта је било са документацијом?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Документација је 2003. године премештена у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Премештена у Београд?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна документација?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Комплетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично сва три ова центра Гњилане, Приштина и Призрен?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Сва три, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И налази се ту у Београду?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да, у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули за случај браће Битићи?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: За случај браће Битићи слушао сам из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службено, неслужбено?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Слушао сам само преко средства информисања, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у прилици тада када се то дешава, дакле према трвдњама оптужбе у лето '99.године?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, не. Ја сам 15. јула негде око 15. јула, не сећам се тачно датума, дошао у Ниш и онда смо имали проблеме да сместимо одељења од Врања од Лесковца, Краљева, и у Прокупљу, значи то нам је био једно два, три месеца пре окупације цела основна наша делатност, онда смештај у самом Нишу, с обзиром да је то био простор од неких стотину квадрата, где је седиште Координационог центра било смештено. То је била нека та основна преокупација центра људи, смештај људи, проналажење станова, службених просторија и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Центар безбедности Гњилане је покривао које Општине на Косову?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Косовску Каменицу, Гњилане, Ново Брдо, Косовску Витину, Урошевац, Качаник, Штрпце и Штимље, осам Општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том центру имали досијеа људи за које сте претпостављали, сумњали или оперативно обрађивали да се баве тероризмом и тако даље?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да, да било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су била баш досијеа људи који су обрађени у том смислу?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Основна делатност је била тероризам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и та досијеа су измештена?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Измештена и она се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И требало би да се данас налазе ту у Београду?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да, у седишту службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то функционисално рецимо ако неки други Центар безбедности дође до неких почетних информација, сумњи о томе да ли је неко, да се евентуално неко лице, да је неко лице интересантно у том смислу, како је то функционисало, да се изврши провера код других центара да ли има, да ли је већ евидентира?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Мислите ван Косметских центара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено говорим, било да се ради о Косметским или о центрима из ужег дела Србије.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Примера ради, разумео сам питање. Ако неки други центар дође до неког податка везано за тероризам, за албански

комплекс иде то надлежној управи, надлежна управа шаље Косметском центру проверу или упознавање и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тако, иде преко Управе овде у Београду?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Да, да, то је та процедура. Значи та четири одељења која су била формирана у оквиру координационог центра, све информације ишле су, долазиле су до Ниша, од Ниша су прослеђиване надлежним управама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После 15.јула када сте постали начелник да ли сте добили било какву службену информацију која би се односила на случај браће Битићи?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не верујем, и не могу да памтим, ако постоји неки писани траг, онда постоји у служби, али колико се ја сећам не. Колико се сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас то већ питао, да ли Ви из тог периода имате икаквих личних, посредних, службених, неслужбених сазнања везано за то и Ви рекосте не.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, мислим, прошло је неколико година, али не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мене интересује значи 15.јули, па се Ви смештате у Нишу, па онда кад кренете да радите као начелник, да ли сте имали информацију?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Па ми смо тек профункционисали као ето служба у смислу, тамо негде можда септембра, октобра, али не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре тога док сте били као Начелник службе у Гњилану, да ли сте чули за Атлантску бригаду?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. Добро, то би било све.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам питања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да нам кажете ко је био Начелник центра државне безбедности у Призрену?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Миливоје Савић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Нисам схватио у каквим околностима сте се упознали са окривљеним Поповићем?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Па кад сам био добио позив видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте пре три месеца?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Па сам питао шта је, јер знајући да немам ништа са случајем, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не ал ја сам схватио да се Ви са њим познајете?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, не познајете се лично него само.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не, он је из Приштине, ја сам из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Па једино путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне трошкове.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: О чему се ради, јер тамо пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте то разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кога сте?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Поповића. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак има.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел зна адресу Миливоја Савића?

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не знам адресу. Знам да је у Новом Саду, тамо живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада је. Ја мислим да имамо у другом предмету.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражи трошкове доласка у суд и то путне трошкове на релацији Ниш-Београд и обрнуто а у износу од.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Не знам, дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо податке. Према нашим подацима цена јавног превоза Ниш-Београд и назад је 1.420,00 динара.

Те се исти сведоку у износу од 1.420,00 динара и досуђују, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Трајковићу, можете ићи.

СВЕДОК БОЖИДАР ТРАЈКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Красомира Ристића.

Сведок КРАСОМИР РИСТИЋ

**Сведок Красомир Ристић, из Ниша, улица Павла Јуришића
Штурман број 10.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу које године сте рођени?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1948.године, од оца?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Од оца Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислава, где сте рођени?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: У селу Нишевцу, Општина Сврљиг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Сврљиг?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Дипломирани инжењер заштите на раду.
Сада пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада пензионер. Да ли знате шта је предмет овог
главног претреса?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја сам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се суди?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: У разговору сам сазнао да се ради о браћи
Битићи, оно што сам из штампе био прочитао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли знате коме се суди овде, да ли познајете
окривљене?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја сам само у позиву прочитао једно име,
тог човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пише Поповић Сретен и други, јел тако?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: И други, Сретена Поповића и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Сретена Поповића, да ли знате ко је
то?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, по имену и презимену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево окрените се погледајте ову двојицу људи
па нам реците, Поповић Сретен, Стојановић Милош, ништа?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ништа, верујте први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Не познаје оптужене, па након што је заклетву читањем законског
текста заклетве за сведока исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст заклетве за сведока налази се
ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом
будем питан, говорити само истуну и да ништа од онога што ми је познато
нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ристићу, лето '99.године, или ево '99-та година, где сте, шта радите?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја сам био у Центру државне безбедности помоћник начелника о проблематици у Центру у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: У Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О проблематици?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: О проблематици унутрашњег екстремизма и тероризма, тако је систематизовано радно место било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле то је и у лето '99?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, да и у лето '99, помоћник начелника сам постао негде '92.године, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта је тада био тамо Ћирковић?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ћирковић је био помоћник начелника о контраобавештајној проблематици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О контраобавештајној проблематици?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: КОБ како је скраћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте помоћници?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, два помоћника, био је начелник центра, то је господин Љубомир Ристић и имао је заменика начелника Обрада Јовановића и два помоћника, а ја сам имао у оквиру моје проблематике и двојицу шефова одсека, тако да су шеф одсека за територијални рад на подручју Ниша и један који је био по линијском раду, тако је систематизовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имали сте и испоставе претпостављам?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Имали смо испоставе у Прокупљу, Пироту и Димитровграду, сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био шеф испоставе у Прокупљу?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: У то време је био Протић Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протић Светислав?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам да ли сте и када чули за ето «случај браће Битићи»?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па најпре сам из штампе око тог више сазнао, кад је почело о томе да се, и преко медија углавном, електронских медија, јер ја прилично, мало читам, имам високу диоптрију имам глеуком-очни притисак, тако да ме то замара, па више електронске медије, тако да сам у некој од емисија први пут о томе чуо као један озбиљан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па ја мислим да је то било већ кад сам, или кад сам у пензију отишо, да је то тад у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у то време лето '99.године, да ли сте имали икаквих службених, неслужбених, личних или посредних сазнања везано за?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћу Битићи?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: О том случају нисам, о том безбедносном, како смо ми то у нашој терминологији, о том безбедносном проблему у то време нисма имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то, како функционише Центар безбедности у Нишу у овом смислу, ево ако Вам ја сад предочим да, односно укратко Вам кажем шта се од прилике дешава, бар према ономе што смо ми чули у овој судници. Тројица младића Албанске националности, амерички држављани, негде крајем јуна буду ухваћени, лишени слободе од стране припадника Јавне безбедности тамо у околини Мердара, без одговарајућих личних докумената, путних исправа итд., дакле утврди се да су амерички држављани, буду лишени слободе, буду обрађивани од стране припадника Јавне безбедности у Прокупљу по линији криминалитета општег, привредног и тако даље, буду обрађивани и по овој безбедносној линији што би рекли од припадника ваше испоставе у Прокупљу Протића и других, дакле обавешени разговори са њима, потом буду кажњени од стране судије за прекрашаје због илегалног преласка државне границе и упућени на издржавање те казне у Окружни затвор у Прокупљу на неких петнаест дана. Дакле и ваши људи из ваше испоставе поступају са њима и раде. Обавештавају центар, тако нам кажу, обавештавају центар, па нам кажу сад ко је обавештен, па обавести се или неко по тој линији, дакле неко од вас двојице или Ви или Ћирковић, или се обавести неко ко је дежурни, ко дежура, па тај дежурни онда обавештава онога у чији би то ресор спадало, дакле Центар безбедности у Нишу је обавештен и преко Центра безбедности обавештена је и централа у Београду о томе, а Ви не знате ништа?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја ћу Вам сад објаснити шта може да буде, ја стварно тај безбедносни проблем нисам га апсолвирао у оном смислу као што сам то обично о свим другим пословима, оно што је моја проблематика, што ја радим, ја сам то држао и знао сам и увек сам био информисан, вероватно се ради о следећем. Да испостава Прокупље она је сигурно добила неку информацију везано за тај случај, по правилима шеф испоставе има обавезу да одмах о томе обавести центар, то је логика, ако има дежурног старешине по одређеној линији, онда њега обавештава, претпостављам да он мене није могао да обавести јер се ради о америчким држављанима, ако ово што сте ми сад казали да се ради о америчким, да је он морао да обавести онда помоћника начелника по контраобавештајној проблематици Ћирковића, то би била логика, друга ствар да је он обавио било какву радњу у испостави односно у Прокупљу, он је пре тога морао да добије сагласност из центра, а центар је морао да прибави сагласност из надлежне управе у Београду за обављање информативног разговора. Јер се ради о лицима која су под ингиренцијом Јавне безбедности, односно правосудних органа, колко сам Вас сада разумео из, то би био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у том тренутку само.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Знате шта, могуће да је шеф испоставе добио информацију кроз депешу, кроз дневни билтен, јер они су добијали

дневни билтен СУП-а, где се може да прочита да су приведни тај, тај и тај и да је на основу тога он рекао имамо такав случај и да је обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није, него ови су их довели у зграду СУП-а и сад са њима поступају и ови из општег криминалитета на истом спрату су са Протићем, и кад су они завршили онда кажу Протићу и овим његовим, ево ради се о томе и томе и тако даље, ми смо са њима обавили, по нама нема ту ништа интересантно ни везано ни за општи криминал, ни за привредни криминал, неки шверц неznam ни ја, овога или онога, него ајте ви, и сад они се укључују дакле.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Онда је Протић урадио нешто што није могао да уради, да обавља разговор без претодне сагласности, ако је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ево обавио је разговор и сачинио одговарајућу информацију коју је проследио у Ниш, разумете и Ви сад кажете ја немам појма о томе, Ћирковић каже.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, не, опростите, ја сам само реко да нисам био информисан, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да нисте били информисани, Ћирковић каже није информисан, Ваш начелник центра, јуче смо га чули.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Љубомир Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љуба Ристић, Љубомир Ристић, каже није се информисао, па ја питам како је могуће.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Једино ово што сам реко, да је Протић урадио нешто што није требао да уради док не добије одређену сагласност, ако је то у питању, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема везе, он је информисао центар.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Јел знате како се информише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Информисао је центар депешом том.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Мислим, јел могу да кажем, не мора чак депеша да буде, може у телефонском разговору да обавести дежурног и то, мого је да напише интерну белешку која дође до центра и до надлежног помоћника начелника и онда се та информација ако је значајна она иде према Београду, ако није значајна она и не иде до Београда, ако је већ Јавна безбедност предузела све мере и радње процесуирала такав случај, то није наш безбедносни случај, што би се ми укључивали у тај случај ако је то све већ процесуирано, само је могло да се информише према Београду да је такав безбедносни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он директно да информише, то нам Љубомир Ристић каже.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не никако, директно не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може директно.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, не, само преко центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него преко центра.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: А ја Вам кажем да ја нисам добио такву информацију, да сам је добио вероватно би апсолвирао тај случај, знао би да

се о томе ради и објаснио би шта је било даље, међутим до мене таква информација није дошла обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, дакле Ви као помоћник по овим питањима, Ћирковић по оним другим, па начелник и његов ко?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик јел тако, да ли имате неке колегијуме, да ли?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, колегијуми су одржавани да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу нешто реферишете о дешавањима и тако даље?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, одржавани су колегијуми редовно, информисали се о свему томе, мислим о проблематици на територији. Ми смо у то време стварно да Вам кажем имали, моја група је имала великих послова око прикупљања документације, то нам је био императив о свим разарањима, о свему томе, тако да је оператива изгарала на терену скупљајући изјаве грађана, оштећених, документације, видео, фоно, тако да су углавном те послове у то време радили и да Вам кажем био још један безбедносни, врло значајан за моју линију коју сам ја радио а то је прикупљање оружја од резервиста који су се враћали, оперативно смо долазили до података на стотине бомби, стотине оружја, кратка, дугачка, чак и ово, све смо то одузимали са, наравно информације смо слали Јавној безбедности па су они предузимали, ми немамо средства да одемо у претрес код неког ко има оружје, нисмо опремљени, тако да смо све то радили, то нам је био главни посао, моје линије у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да сте Ви информисани од Протића, или Ћирковић, или можда начелни, да ли би се те информације размениле на неком колегијуму?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, да, у сваком случају би се или размениле или би се о томе морао да консултујем ја моју управу Трећу управу, ја сам био везан за Трећу управу по тој вертикали али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник Треће управе?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Е, сад у то време ја мислим да је Ђуровић Милан, био, он је у то време, мислим да је Ђуровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, у то време.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, мислим да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава, након што су издржали ту казну затвора, они су, изгубио им се сваки траг, знате, изгубио им се сваки траг, дошли су неки познаници да их преузму, сачекају приликом изласка из затвора, њих нема и онда иде потрага, ангажује се и адвокат, Америчка амбасада, чији су држављани итд., и неки адвокат из Ниша пише преставке Министарству унутрашњих послова и у јесен те године иду провере, службене провере унутар Министарства унутрашњих послова да се види где, шта, како, шта је са људима и тако даље, да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то се дешава у јесен те године.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Нико се није, ја бар не памтим да је неко било ко се обратио нама, мислим центру и ми преко, кад се центру обрете онда морамо то према испостави да је било ко шта проверавао везано за то, ја се не сећам тога. То је значи јесен '99. године, не, ми смо онда, да Вам кажем тада је био исто један од мојих главних послова и задатака обзиром да сам из Ниша да пронађем објекат где би се сместио оперативни центар, Координациони центар за Косово и Метохију, ја сам ми ако верујете, три месеца тражио да нађем објекат где те људе са тим материјалима, све што је то изнешено у камионима је стајало, имали су и оружје, оно службено оружје све је то било проблематично, ја сам имао задатак и између осталог поред редовних тих мојих обавеза и посла који сам имао, имао сам и ово, тако да сам се максимално био укључио, нашли смо некакав смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Центар безбедности Косова и Метохије је био измештен у Ниш?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да Вам кажем, колко се ја сећам сви су дошли у Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају да, али?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, не, пазите, дошли су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У виду тог Координационог центра.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ко је гравитирао породично, није било, била је дислокација приштинског центра у току тих бомбардовања нешто мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у Ниш?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, у Нишу, и то су били смештени у вили Терма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је Гњилане измештено у Лесковац.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Гњилане у Лесковац, да, приштински је био делимично, не цео јер је један гравитирао према Краљеву, ја сад не могу тачно да се сетим да ли су се поделили, знам да је нешто било, али знам да су опрему неку коју су имали, исто оружје и то, смештали у Нишкој бањи у вили где сад има МУП просторије, то је МУП-ова вила једна била, у том рехабилитационом центру и онда су им ту, и обезбеђивали су тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би Вам неко лице било интересантно са аспекта тероризма јел тако и Ваше те линије рада, како бисте га проверили, да није негде као такво евидентирано у неком другом Центру безбедности?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Знате шта, све иде према Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Обратимо се Београду, не, не идемо бочно сами да проверавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле нема те бочне комуникације?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, не. Ми идемо према, такав је пропис, идемо према Трећој управи и кажемо да такав безбедносни проблем имамо, уколико располаже неко, а требало би централа да располаже неким безбедносним проблемом о лицу, молимо да нас информишете и дате нам одређена усмерења шта даље да се ради, према одређеном лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Обично се то завршавало ако је интересно такво лице, обично се то завршавало да се, предложи се завођење одређених оперативних обрада, уз примену одређених мера, ето то је цела методологија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви добијете информацију тог типа, не, не, нигде није другде евидентиран као такав или јесте везано за то и то, па са неким ближим подацима?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Али ако су подаци интересантни које смо написали уз то, обично то не иде само генералије о лицу, него иде и због чега се интересујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ако је то интересно они обично дају препоруку, односно инструкцију у којој кажу предузмите све расположиве мере и радње према таквом лицу, ето то је суштина целе технологије. Ми смо да Вам кажем, хијерархијска служба у том послу, како је то било направљено, није могло ништа ни да се ради тајно, много је лица у целом том ланцу било упознато, ако Вам будем испричао да сам поводом једне информације неке, Х информације реко колико је лица упознато у тој, а значајна је на пример информација па то је смешно да може било шта да се у оквиру службе сакрије. Ево о чему се ради, значи оперативац који добије податак, а обично добије од неког извора, живог извора, па онда обавештава свог непосредног руководиоца, а онда пише информацију, ако му он каже да је то значајно, процени се то, па онда иде да проверава те податке, па мора да иде код пет, шест људи да провери одређен број лица, па дође у дактилобиро, па у дактилобироу се то откуца, па сад иде на вишу инстанцу, долази на потпис код једног помоћника, помоћник носи пошту заменику, па заменик парафира, па начелни, па начелник упућује, шаље пошту и сад лице које заводи, па имате аналитику која тај податак аналитички обрађује, чита поново ту исту информацију, а документалиста који ту информацију стави на одређено место, и то дође до Београда, у Београд се опет отвара пошта, чита и начелник, ако је начелнику Треће линије, он чита, то је његов секретар, секретарица која то заводи, мора се, па иде опет у аналитику, тако да једна информација стварно има један велики број људи који по боку или не знам на који начин се чита или се људи упознају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И требало би да остане пуно, пуно трагова.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Пуно, пуно трагова. То је бар моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми нађосмо пуно, пуно трагова за информацију која потиче из Прокупља. Како објашњава ту ситуацију, ту чињеницу. Хоћу да кажем, шта је са информацијом која је отишла из Прокупља, како се за њу не зна? Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек не зна.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја стварно не знам, да Вам кажем, ја да знам ја не, да Вам кажем нешто, прво сазнао сам да сте тужиоц кад сте дошли Јово

Милић ми је реко. Ја кад би знао да Вам кажем, ја сам од детета учен да волим људе, да никоме не наносим зло, а камоли да се на известан начин поистовећујем са некима који су нешто урадили што је ружно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, добро.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: И да Вам кажем, сигурно да не бих ништа прикрио ни од овог суда нити од себе нити од било кога, то верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали сарадњу са Јавном?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: У Нишу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Нишу.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, јесмо, ево сарадња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали сарадњу са Јовом Милићем?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па јесмо, ево мало пре сам напоменуо да смо све податке које смо ми оперативно добијали, пошто немамо оспособљене људе, ми имамо оперативце, али то нису људи који могу интервентно да уђу у стан где има оружје и да ураде, него смо све те податке, кад се ради о наркоманији, кад се ради о, све смо ми то долазили по боку, то није наша технологија, то није наш посао био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажем сарадњу, мислим на '99.годину?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, да, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После рата.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Рат је био да Вам кажем, ми смо били упућени '99.године, смо били упућени једни на друге, дислоцирање, зграде, оружја, муниције из самог Центра Ниша, то је, све смо морали то заједно да радимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте имали проблеме са оружје и са бомбама, да ли сте имали такву неку врсту проблема и са возилима која су долазила са Косова?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, ми нисмо, моја служба се није тиме бавила, возила и то, то нисмо имали, то није из делокруга нити смо, једино ове колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него заменик пита везано за возила центара који су измештени, рекосте имали сте проблема да их сместите три месеца сте потрошили.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, не, рећи ћу, пар возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ћете их сместити, па оружје, па ово, оно, па Вас пита заменик везано за возила.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, ако мислите на наша, на Центар ако мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихова возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на Центар и мислим овако.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: На Центар државне безбедности, рећи ћу Вам, ми смо, наш возни пар је био веома скроман, оперативни састав и ми шефови смо користили аутомобиле из Заставиног програма, да ли су то били, ја сам југо на пример возио, неке београдске таблице, био је препознатљив, још се сећам један број 143, оператива је исто користила и заставу 101 и то,

тако да смо ми та возила дислоцирали са нама где год смо били нека локација у некој фирми тако да је то, иначе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте имали неки проблем који бисте решавали са Милић Јовом у то време као Начелником СУП-а

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја лично не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ваша служба?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не сећам се да смо неки проблем у том периоду имали, знам да нас је Јово пошто смо слушали њихову радио-станицу у току рата, Јово је био тај који је малтене 24 сата са полицијом био, да је издавао, човек је стварно професионално издавао налоге да се људи прво уклоне кад је ваздушна опасност са места где се очекује, знам да је слао екипе ватрогасне, да се стварно ангажовао максимално био у том делу знам да његов глас је био препознатљив, као што је вероватно и у Београду неко ко је руководио тиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Ви сте возили југо, да ли се сећате шта је Јова Милић возио и да ли је имао возача?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, ја се не сећам шта је Јово возио у том периоду, ја мислим да није неки ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао неки цип да је користио?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, ја мислим да цип Јово није никад, ако је користио то је нешто или из голфовог програма оно старо што је било, или нешто, не могу, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не знате не знате.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, одбрана.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја имам пар питања само, једно питање или прво питање, да ли сте чули за неку, тада, говоримо о '99. години, да ли Вам је позната нека бригада Атлантук?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу Вас једно питање из праксе, из технологије Вашег поступања. Ако добро разумем под вама је био та испостава Државне безбедности у Прокупљу?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Тако је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи питање је, да ли радник испоставе па макар он био и начелник у Прокупљу, може да каже да један одређени догађај за њих није интересантан без консултације са Центром Ниш или Београд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама или са Ћирковићем?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Нисам Вас разумемо, рекли сте начелник, који начелник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испоставе.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Мислите шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф испоставе.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Шеф испоставе, да он процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он буде тај који процени и заустави?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па мого је, могло је и то да буде, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или треба да се консултује са.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Имајући у виду ко је био шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што онда траже одобрење да се обави информативни разговор до Београда, разумете.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Знате шта, имајући у виду ко је био тада шеф, ја морам ово је суд, ја моје мисли морам да говорим, Протић се баш није најбоље сналазио, био је конфузан човек, да Вам кажем он је после тога, ја не могу тачно да се сетим, био је промењен, променили смо га из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега, кажете он је после тога?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: После рата не знам колико је то било да је он промењен, можда годину дана после тога, или мање нешто, не могу тачно да се сетим, упућен је Ђорђевић Небојша у ту испоставу из Ниша, ја знам да је он тада, такав је био као што јесте, врло је опширан, конфузан у изношењу података, волео је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно господине Ристићу, ако кажете да је он прекршио ако је сам радио на своју руку, ако је саслушао те људе, обавио разговоре са њима, па то радио на своју руку без претходне консултације са Вама, са Ћирковићем, и тако даље, и кажете треба му одобрење у том правцу?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ми остаје нејасно како онда може да заустави поступак у смислу е овде нема ништа интересантно?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја ћу Вам рећи сад једну ствар, обзиром да сте ми сада објаснили да се ради о америчким држављанима, то је сад под, апострофирајући оно што је штампа и што је све то причано, сад сам значи изворно од Вас лично чуо да су они амерички држављани, то је значи legiartis-истина и то, за странце ја мислим да без писменог одобрења није могло никакав информативни разговор да се обави, то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и писмено.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Писмено, али пазите чак није мого да се обави разговор док не стигне писмено, не оно обави а ми ћемо ти послати ту сагласност, значи није могло, е сад ово да Вам објасним што сте питали рећи ћу Вам, постоји могућност да је Протић брзоплето нешто одрадио, да је урадио, да је неког информисао, мене није, да је неког информисао и он му реко што си ти то разговарао, ко ти је то реко или у том смислу то, и да Протић је дошо у неку своју личну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите сад ово, ти амерички држављани код себе, том приликом имају металне плочице какве носе припадници неких војски и тако даље, имају фотографије на којима се они налазе у униформама УЧК, разумете?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Добро, добро, слушам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, али неко је њега морао да обавести, Протића, разумете, неко је морао да каже Протићу имамо случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестили га ови из Јавне безбедности, ухапсили људе тамо, довели их у Прокупље, саслушавали по својим линијама и онда га обавестили имамо такве људе који су амерички држављани, немају пасоше имају, код себе имају то што имају па прво да ли Вас то асоцира на линију тероризма или на неку контраобавештајну линију, нашта Вас то, ови подаци нашта Вас вуку?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја ћу Вам рећи, ако је реко неко да је Американац онда је то контраобавештајна проблематика, и он је, само да Вам кажем нешто, он је имао оперативца у испостави који је линијски био везан по контраобавештајној проблематици, Аранђеловић Љубисав-Биса, звани Биса, оперативац његов коме је он директни шеф, али је по линијски оперативац који по тој ствари логици требао да се укључи ако је Протић, ја не знам Протић ако је сам обављао разговор онда он није укључио свог оперативца који је то требао да ради, то је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наставите колега.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да нам објасните шта се дешава ако се утврди да су лица рецимо, ево оваквог типа затечена на граници, да су они извршили одређена кривична дела, не знам тероризма, саботаже, шпијунаже, учествовања у страниј војсци, шта би та испостава Државне безбедности и ако би добила сагласност Центра Ниш, централе у Београду, шта они даље раде са тим лицима?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па ја да Вам кажем, ово сад постављате једно питање које по мени има неколико правца, ја ћу покушати да Вам објасним како би по технологији, ако би се добила сагласност, значи морала би прво да стигне права информација да су дана тог и тог, да се то и то десило, да су изречене мере, да се налазе ту и ту, и то, молимо да ли тај безбедносни проблем заслужује даље истраживање, и неко из линије претпостављам, пошто се ради о америчким држављанима по контраобавештајној тој проблематици они би дали сагласност и упутства у ком правцу да се обавља разговор и још једна ствар, могла је ту да се и служба безбедности војске укључи да обављају разговор ако се ради о униформи, ако се ради о војницима, припадницима и тако.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро конкретизоваћу питање.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Реците.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли сте Ви онда ако добијете повратну информацију да се ради о терористима или томе слично, да ли сте онда Ви у обавези да такав поступак процесуиарате пред, позовете тужиоца и поднесете одређене иницијалне акте тужилаштву?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја ћу бам објаснити како је то у том периоду било, то је период рата.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас питам шта је по вашим правилима професије?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја ћу вам, објаснићу вам, значи кад би стигла таква информација морао би прво начелник да се упозна, онда би помоћник начелника у контраобавештајној проблематици морао да опреми

екипу, да направи план за разговор на основу добијених инструкција, да се припреми и да оде и да тражи од правосудних органа дозволу ако су они у затвору да тражи за обављање информативног разговора и то се углавном обавља по правилима у просторијама затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нису још тамо.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нису дошли до правосудних органа.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Е па то сад да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек нема никакве кривичне пријаве ни ништа, само су ухапшени и.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Знате шта ја сам дипломирани инжењер заштите на раду, можда сам се погрешно, за мене су правосудни органи и прекршајни органи који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја кажем још нису дотле дошли.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да, добро. Ево то био, иначе не верујем да би тако брзо стигла цела та информација јер ми нисмо много брза служба били, зато смо и неке ствари су нам се догађале, нисмо били тако брзи свако је покривао себе, ипак смо ми били бирократска служба, имам слободу да то кажем да је свако папирима покривао себе, тражио покриће за предузимање одређених мера и радњи. То је овако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је рок од 12 дана довољан рок за одговор или упутства испостави у Прокупљу?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не, ја мислим да је то много 12, за 5-6 дана би требао да стигне одговор то би било тако значи, да не испадне да смо много спори.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте овде говорили о начелнику Треће управе.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Само сам га помену, нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање моје.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Реците.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако је из Прокупља он линијом Државне безбедности добио информацију о браћи Битићи, да ли је то морало да иде преко вас?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Па ја, по правилима службе је тако требало да иде. Е сад да вам кажем нешто, ако је Протић окренуо неки специјал пошто је он имао специјал па је телефонски разговарао и обавестио некога можда је и то било, јер опет морам да се вратим на Протића, јер Протић је волео мало да солира, тако у тим стварима. Постоји могућност да је Протић у жељу свог афирмисања да евентуално каже ево имам такав и такав случај да и мимо нас или ако није добио подршку за нешто да је покушао и овако да уради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли сте чули за неки други догађај те '99. или 2000. године, преласка америчких држављана са Косова у Србију без пасоша? Да ли Вам је познат неки такав случај?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Ја нисам ни за један случај чуо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Центар државне безбедности Ниш са свим својим испоставама контролише граничне пунктове и ка Косову?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Пазите ја мислим да још увек није.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говоримо од `99.?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: О `99. што се тиче граничних прелаза, ми смо имали гранични прелаз Градина који се контраобавештајно штитио, углавном су то контраобавештајци због доласка странаца, фруктације која ту иде и тако даље. Тако и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је према Бугарској?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Према Бугарској и Турској наравно и Блиски Исток, тероризам са Блиског, они су то покривали, оперативни састав је био значи директно везан, та испостава је директно везана за контраобавештајну линију. То је једно, што се тиче Прокупља, ми у том периоду нисмо имали никакав административни нити било који правац, то је тек било кад је КФОР кад су стигли, онда се то формирало тако да још увек се нисмо сналазили, а тамо је био оперативац у Куршумлији Радовановић Радојко, колега наш који је из Куршумлије то могао да види и евентуално да ли има нешто безбедносно интересантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је било организовано нешто у том смислу и у том правцу? Јер има резона да буде, имамо сад део територије, земље који није наш, који је под неким снагама иностраним и тако даље и тако даље.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Објаснићу, у то време смо кренули значи одмах након рата кад се све ово догодило, кад су се изместили из Приштине, кренуло се и у организовању људи оперативног састава који ће то контраобавештајно да штите то подручје, тако да је координациони центар у каснијој фази преузео комплетну контролу тог прелаза код Мердара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје је питање да ли тај господин, ако сам разумео добро Радовановић.

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Радојко.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Радојко из Куршумлије, уколико сазна за овакав догађај који сложићете се није типичан како сте Ви рекли, кога он треба да обавести?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Протића обавештава, он испоставу своју обавештава, он је везан, радник је испоставе и он обавести Протића о томе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Протић обавезан да обавести Вас?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове доласка данас у суд?

СВЕДОК КРАСОМИР РИСТИЋ: Не. Добио сам превоз, ништа, хвала вам пуно.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

Шта сте рекли?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја имам предлог судија да се у доказном поступку изврши суочење по линији рада Прокупље – Ниш - Београд, сведока које смо ми саслушали и радника Ресора државне безбедности, јер прво зато што су им искази контрадикторни, друго што овај допис који је упућен колеги Станковићу, а који се налази у списима од 17.03.2006. године, од стране БИЕ такође говори о мени се чини више о томе о недавању информација суду и о заташкавању информација него о било чему другом. Када упоредите шта сте добили од Ресора државне безбедности и од Ресора јавне безбедности ви видите потпуно различито поступање. Од Ресора државне безбедности мање – више сте добили скоро све што сте тражили у том смислу је и сведочење, овде имате обавезу људи који пред тужилаштвом са тужиоцем морају да процесуирају овакав догађај ако нађу да постоји кривично дело и имате поступање по целој линији где је све тајна и где је извештај који је достављен колеги Станковићу, ово је ја мислим да је ово ивргавање руглу правног система, ово је просто неозбиљно, знате они овде нигде не спомињу да они имају било какав податак о томе, а ми како видимо у списима имамо податке да су они нешто писали, значи ја предлажем да се затражи из архиве Ресора државне безбедности све што имају о овом предмету, а затим и да се изврши суочење у односу на те доказе и подсетићу вас, између Протић Светислава и јуче саслушаног сведока који се зове Љубомир Ристић, Русомира овог Красомира како се зове Ристића, и наравно предлажем да се претходно саслуша и овај Милан Савић из Призрена, јер очигледно да непоступање Ресора државне безбедности омогућава да против браће битићи се не спроведе поступак, не ставе у затвор и на тај начин у овом случају спасе живот и на крају крајева, молим вас имамо и сведоке који врло чак врло јасно кажу ко су ти који су дошли по та лица и ми опет затварамо круг и сасвим је јасно да ћете имати све време сведочење сенилних, оболелих од «алцхајмера» који се ничега не сећају јер очигледно имају интерес од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо ово. Наставићемо.

Јово Милић.

Сведок ЈОВО МИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово Милић, јел тако?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: 1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `52. године, у?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Село Јелачићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Кладањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Од оца Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Пензионер тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте иначе по занимању?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Дипломирани специјално педагог, правник и дипломирани специјални педагог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада у пензији?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: У Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старца Вујацина број?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Број 8/9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате којим људима ми овде судимо, коме судимо овде, Поповић Сретен, Стојановић Милош?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Само из позива, видео сам Поповић и др. ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете те људе?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не.

Не познаје оптужене, па након што је заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст заклетве за сведока.

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Господине Милићу, лето `99. године, где радите?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Начелник одељења полиције Секретеријата унутрашњих послова у Нишу, а сада то је Полицијска управа Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте пензионисани?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Пензионисан сам 01. октобра 2005. године на лични захтев након напуњених 43 године и 4 месеца пензијског стажа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник одељења полиције у Нишу?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте имали неко службено возило на располагању тада као начелник одељења?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Имао сам лично ја као начелник одељења полиције, имао сам у то време прво «Цитроена» који је после слупан начелник Скакавац је имао незгоду негде код Смедерева, имао сам после тога сам возио «Хјундаја», који сам имао на задужењу ја без возача јер ја нисам имао возача, по систематизацији, нити 00.57.10

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад били задужени или користили и имали на располагању какво возило типа ципа, теренско неко возило?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Имао сам на располагању ципа «Пајеро» белог, негде не могу да се сетим кад су набављани '93. или '94. година и то као командант 37. одреда Посебних јединица полиције све до '97. године септембра месеца кад је Министарство донело одлуку да начелник одељења полиције не може да буде уједно и командант одреда, него да се командант одреда професионализује да се одреди да ли ће једно или друго и ја сам се определио за начелника одељења полиције, а одред је преузео од мене тадашњи мој заменик команданта Митровић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада и преузео возило?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Све комплетно, возило све је преузео, све је прешло под, то су возила била искључиво намењена за припаднике Посебне јединице полиције, командире чета, команданте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули било службено, било неслужбено, званично, незванично, дакле у то време када се то дешава у лето '99. године за браћу Битићи?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не. Први пут за браћу Битићи, за Битићје сазнао сам из средстава информисања, ништа пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни службено, ни неслужбено?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Ништа ни службено ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни званично ни незванично?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Милисав Вучковић?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Знао био је начелник одељења полиције СУП Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а Прокупље?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Да, тако је. Јесте ли имали са њим контаката каквих службених, неслужбених?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Па обзиром да сам, да је Секретеријат унутрашњих послова у Нишу самостална организациона јединица као и Прокупље само оно, веома ретко смо контактирали јер су нам се граничиле месне надлежности и зоне одговорности, тако да што се тиче значи СУП-а Прокупља, он је био самостална организациона јединица и сада је, МУП-а Републике Србије и директно су за свој рад и поступање одговарали МУП-у и

ја нисам никакве надлежности нити овлашћења као начелник одељења полиције Секретеријата унутрашњих послова у Нишу имао према Секретеријату унутрашњих послова Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви уопште представу неку што смо Вас ми позвали данас у суд?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Па имам представу јер сам два пута саслушаван код истражног судије, дао сам изјаву истражном судији Дилпарићу 11. августа прошле године и 02. априла ове године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нама је Вучковић Милисав рекао, то је било 22. маја ове године, рекао нам је да је био са Вама, да се сусрео с Вама тамо негде у Пршеву у жандармерији 2004. године и да сте нешто причали о случају браће Битићи?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: То је исто господине председниче Милисав изјавио 13. новембра 2006. године пред оперативним радницима МУП-а Републике Србије када сам ја суочен са Милисавом и покушаћу да га цитирам. Рекао је тада на суочењу – «Јово не знам да ли си се шалио или си озбиљно рекао тебе Милисаве прогањају а ја сам дао белог ципа пајеро», да је то наводно било 2003. године, а ја благе везе немам нисам ни контактирао јер у то време ја сам био у копненој зони безбедности ангажован испред МУП-а као упућени старшина, али са жандармеријом се веома мало контактирало и то искључиво сам контактирао са командантом жандармерије само ретко у оном сегменту да ли су уочили нешто негативно у понашању припадника мултиетничке полиције на подручју Бујановца и Пршева да би ми за чији рад сам ја био одговоран за припаднике мултиетничке полиције јер ја сам доле био три и по године начелник одељења полиције и у сарадњи са ОЕБС-ом један сам од реализатора програма рад полиције у локалној заједници, односно формирања мултиетничке полиције на подручју Бујановца, Пршева и Медвеђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он нам је тада рекао овако: Једног момента, дакле, место дешавања по њему је Пршево, жандармерија, оперативна сала, оперативна сала жандармерије и то се дешава 2004. године, не 2003. године, 2004. године?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Он је рекао господине председниче тада 2003. године а ја нисам на ову тему уопште разговарао, ево из којих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите 2004. године?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Вршио сам дужност начелника Одељења полиције СУП-а Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То они кажу – «С обзиром да је он у међувремену из Ниша премештен за начелника одељења полиције или за заменика начелника СУП-а у Врању и он је свратио да нас обиђе где је била наша команда и том приликом смо разговарали око проблема, око копнене зоне, око Косова, око ПЈП. Једног момента је он питао шта је са око браће Битићи. Ја сам му дословце рекао мене јуре за возило да сам дао, а не знам ко га је дао, на шта је Јово одговорио каже ја сам дао а тебе јуре». Ја сам пробао да га питам шта је то, мислим да извучем, међутим, он једноставно је почео нешто друго да прича. Ето то нам он каже.

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Господине председниче, то је чиста измишљотина, јер ја то нисам могао ни случајно да кажем из следећег разлога. Ја сам први пут сазнао да државни органи предузимају неке мере према старешинском саставу СУП-а Прокупље негде крајем јула 2006. године када сам добио позив од истражног судије Дилпарића да дадем изјаву за 11. август. Позив сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то тада нисте знали, али према њему он Вам је рекао «мене јуре за возило да сам дао, а не знам», на шта је Јово одговорио каже «ја сам дао а тебе јуре». Каже да Вам је он рекао.

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: То је чиста измишљотина, ја никада о Битићима нисам разговарао ни са ким, јер сам први пут чуо за случај Битићи из средстава информисања и одговорно тврдим да сам ишта било шта раније знао сетио бих се јер то је специфично презиме Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово није истина?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте спремни да се суочите са Вучићевићем?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то питање замениче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спреман, неспреман ако ми одлучимо мораће да пристане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам, ако каже нећу онда нећу ни да предложим. То је врло логично питање. У то време шта је СУП Ниш имао од возила да ли се сећате пошто сте били начелник? Која возила су имали на располагању?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Имали смо цип, зелени дискавер, цип бели пајеро који је по повлачењу Посебне јединице полиције са Косова негде, значи, то је било кад су се повукли 15-ог, 16-ог који је био тотално уништен и није био за вожњу, полупана сва стакла негде кад су учествовали у акцији, то је слетело и са пута и знам да није био уопште употребљив за вожњу и да је после предат на оправку, не знам када и да је оправка коштала, знам да сам се ја љутио 160.000 динара у то време. Рекох боље да се купи нови него да се поправља стари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је поправљен?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да тај цип није био у употреби након повратка, након повлачења полицијског особља?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након повлачења 37. одреда?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Није био у употреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај бели пајеро?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Није био бели цип пајеро у употреби јер је био тотално оштећен, а касније су сва возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али како је допремљен?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Дошлепали га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошлепали га?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Дошлепали га поломљеног, задња врата, она стакла сва поломљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, није то сметња за вожњу?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Није био уопште за вожњу. Ја чујем касније, знам када се правила процена 160.000 динара је требало да се да за поправку и онда су касније сва возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ландровер имали неки плави?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Јесмо имали смо два пуха плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуха?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Пуха 044, 045.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ландровер?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не, дефендер смо имали мало зеленкасти нешто боја, сиво-зеленкаста и ено га и сада користе га то је користио начелник СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дефендер, шта је дефендер? Исто ландровер?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Мало је мањи од дефендера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та два пуха да ли су коришћена у току бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Били су сва теренска возила ангажована на подручју Косова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је користио та два пуха?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Користио је 37. одред, 87. одред, то су наша два одреда била «А» и «Б» варијанта. Е сад не могу да се сетим ко је 04. Један је возио командант 87. одреда али не знам који, покојни Зоран Аранђеловић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А командант 37. одреда?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Командант 37. одреда, не могу да се сетим када је добијен нисан патрол, ваљда беше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим на нисан, мислим на овај пух да ли је он то возио?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не знам, нисам ја уопште био ангажован на подручју Косова и Метохије у време ратног збивања, уопште нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Арсенијевић Миленка?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га познајете приватно или по линији рада?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: По линији рада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он Вама надређен?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Па био је до септембра месеца '87. године, '97. године док сам ја био командант одреда ПП, а касније то је више ишло, он је био у копненој зони безбедности у Жандармерији и ја сам био начелник одељења полиције у Врању и ми смо чак спавали једно 6-7 месеци ја и он Вуксановић Никола у истом стану у Врању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју функцију је имао Арсенијевић '99. године у лето после бомбардовања да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Доле био је штаб, оперативна група полиције, руководилац штаба, оперативне групе полиције у Бујановцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте с њим нешто разговарали о овом случају, о браћи Битићи?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Обрада Стевановића?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Познајем га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га познајете приватно или службено?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Службено га познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Службено га познајете?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Службено га познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је Обрад Стевановић био у то време?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Обрад Стевановић је био приликом оснивања Посебних једница полиције, то је било '92. године, био је командант а '97. године ја сам отишао из ПП да ли је он остао и даље командант, нисам сигуран, јер је тада у то време некако да ли '97, да ли '98. постао је помоћник министра, постављен је сећам се депеша је стигла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Обрада Стевановића виђали после повлачења у лето '99. године?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не. Обрада сам видео на подручју Враћа негде тек 2001.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте с њим можда причали о овом случају?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Не, никада ни с ким нисам причао о том случају, ни са ким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само да Вас питам, а ко су били претпостављени командантима ових 37. и 87. одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте? Да ли је то само то једно питање?

НАТАША КАНДИЋ: То је једно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Ја се извињавам нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели? Ко је био надређени командантима «А» и «Б» одреда?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Ја нисам био уопште учествовао. Ја сам последњи пут био на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је њима хијерархијски надређен? Били сте до '97., Ви сте били командант 37-ог, имали сте и 87?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Обрад до '97. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Обрад, непосредно Обрад?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Обрад Стевановић до '97. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана питања? Оптужени?

Да ли имате још нешто да нам кажете господине Милићу?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Ништа господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове доласка у суд?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Тражим трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.420,00 динара су путни трошкови на релацији Ниш-Београд и назад?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: И ја сам наставник вештина на једном приватном факултету за предмет обезбеђења личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли губите неку зараду данас због доласка?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: ...Специјалног транспорта то ће покрити то нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда путне трошкове?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи на име доласка на релацији Ниш-Београд и назад трошкове па му се исти у износу од 1.420,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Милићу можете ићи. Да ли ћемо Вас још који пут звати видећемо. Ви ћете се наравно одазвати?

СВЕДОК ЈОВО МИЛИЋ: Ту сам, стојим на располагању, био сам већ, ово ми је трећи пут. До виђења, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине замениче, ја бих желео да данас, ево сад и званично од Вас чујем Вашу несагласност или боље рећи да повлачите сагласност читање записника о саслушању сведока, које ми овде нисмо чули, а саслушани су у поступку истраге?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу да кажем, оно је била усмена сагласност, сагласност дата у једном одређеном тренутку, у тренутку када је био и када су се оптужени налазили у притвору и руководећи се начелима хитности у поступању ја сам условно дао сагласност. Сада се ситуација променила утолико што оптужени нису више у притвору, а начело утврђивања материјалне истине у овом кривичном поступку нас обавезује да, иначе непосредности усмености, да непосредно саслушамо сведоке које сам ја предложио у оптужници тако да ја сагласност за читање тих изјава не дајем. Има ту још једна ствар, ја ћу само илустровати то пошто није ово тренутак да коментаришем доказни материјал, али ја могу да вам кажем да је ово жив процес и да се ситуација мења. Ја овде имам изјаву једног сведока коју је дао у истрази на две стране, овај транскрипт, овај исказ сведока је на две стране, саслушање је трајало свега шест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је претпостављам, што нас је изненадио онако мало?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо тог истог сведока и држим његов транскрипт на 50 и нешто страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим то је један од разлога због којих ја не дајем сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви то објашњавати разлоге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да не морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо их јер сагласност странака у том правцу је законски услов да би се то читало. Ако те сагласности нема онда нема шта да причамо и дискутујемо. Добили смо у међувремену из Кладова фотодокументацију коју је он крим.техничар и скицу коју је сачинио када смо били 14-ог јуна. Уколико желите, ако желите да је имате можемо је. То је десетак фотографија, није никакав проблем ископирати, значи ко жели код Снеже да се јави. У боји су и мислим да могу. Шта немамо штампач у боји? То су фотографије које су редовно израђене и налазе се улепљене у о фотодокументацији и сад би то требало скенирати па одштампати у колору. Видећемо како технички то може да се изведе. У сваком случају јавите се Снежи, а видећемо с овим нашим људима из технике.

Желели сте још нешто да кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је рано за додатне предлоге око прибављања неке писмене документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То никад није рано, што пре тражимо пре ћемо добити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Проверио бих стање у списима. Знате шта ме интересује – записник о препознавању Ки.В. 3/06 који је сачињен дана 24.10.2006. године, а сачинио га је истражни судија у предмету Ки.В. 8/06 и записник о саслушању сведока Тојага Жељка Ки.В. бр. 7/06 сачињен у предмету Ки.В. 8/06. Ови бројеви мало збуњују али ја сам то педантно записао. Ако то немате, значи предлог, ја мислим да немате јер је то из октобра 2006. године, предлажем да се од истражног судије затраже ова два документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је то непознато, а Снежа ми сугерише да ми то немамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер и Симић је рекао, ради се о сведоку Симићу који је вршио препознавање фотографија, мислим да би то требало да имамо у спису. Даље, ја овде имам, не знам да ли је суду достављен извештај Хеликоптерске јединице Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције бр. 799 о извршеним летовима хеликоптера, службених хеликоптера у времену од не пише од али се односи на јуни, јули '99. године, о свим летовима хеликоптера. Постојала су два хеликоптера, један за јавну безбедност, други за ДБ. Међутим, ја то имам у фотокопији, па би зато предлог био да се прибави у оригиналу. Могу сад да Вам дам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, даћете нам овако да знамо шта да тражимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из овога се види, могу и то да вам кажем да је постојао један лет 22.07. за потребе РДБ-а на релацији Либе-Кладово. Отприлике то је тај лет за Петрово Село којим је Легија дошао у камп. То би за сада било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја предлажем да суд изведе као доказ у доказном поступку саслушање Властимира Ђорђевића, сведока Властимира Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражено али није сагласан. Већ смо писали Хагу још у јуну месецу, ја мислим, и он је одговорио да не жели да сведочи јер се против њега тамо у Хагу води поступак. Исто као Шљиванчанин и Радић и Мркшић у предмету «Овчаре» и он нам је одговорио да не жели да сведочи док се тамо против њега води поступак.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам сагласан да пробамо и са Лукићем, обзиром да је он тада био начелник по странцима, чини ми се. Ја морам да обавестим суд и судско веће да се у односу на сведоке који су саслушани у истрази и даље врши репресија, даље се прети тим сведоцима. Они се позивају више небројено пута на поновно давање исказа. Они су по неколико пута додатно полиграфисани. Морам саопштити да је Милош Стојановић на том истом полиграфу прошао па је окривљен, тако да. Мени је иначе непознато у судској пракси да у једном предмету постоји кривични и преткривични и истражни поступак, што се овде дешава истовремено и ја мислим да тужилаштво, при томе не мислим на колегу тужиоца, него мислим на тужилаштво, мене чуди што нису неку чистачицу окривили, јер мислим да је она још нижа од ових и мислим да је потпуно јасно да се овај догађај одлучивао у врховима Министарства унутрашњих послова с тим што су они донели такве одлуке. Ми овде имамо два ефирмерна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон колега, ја се извињавам, морам да Вас прекинем. Улази у завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, ја ћу проценити, да ли је завршна реч или оцена доказа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја обавештавам само веће да се од стране полиције неки од њих спомињу и одређене тужиоце, Вас не, врши се репресија да промене исказе и ми смо на суђењу господине тужиоце, имали човека који је активни актер овде, који је у истом стању као Милош Стојановић, којег Ви нисте оптужили, који је потпуно променио исказ након ваших репресија. Ја сад не знам у чему је. Ја то озбиљно питам у чему је Ваше недавање сагласности и пролонгирање поступка ако не у овоме? Ја мислим да ово веће на ове околности мора да пази током целог поступка и зато је моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо колега Прелевићу, јасно је да је право странака у том смислу искључиво и суд не може те разлоге да улази. Разумели смо, чули смо и разлоге тужиоца, чули смо и Ваше разлоге. Добро.

Како заменик тужиоца за ратне злочине није сагласан да се читају искази осталих сведока које су дали у претходном поступку, него тражи његово непосредно саслушање, то

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес заказан за 20.09.2007. године се неће одржати.

Наредни се заказује за: 9, 10. и 11.10.2007. године

Шта кажете колега Прелевићу, нисте ту? Ми имамо то, па онда имамо. А колегиница Варја? Кад имамо следеће термине. Следећи су у новембру, тек у новембру јер имамо проблем с терминима. Прво, ово веће је заузето сваке седмице у неком другом предмету, мада сад нешто размишљам морамо сад да направимо један други план.

Дакле, наредни се заказује за:

- 13, 14 и 15. новембар 2007. године,

свакога дана са почетком у 9,30 сати у судници број 4, дакле у овој судници.

Што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а суд ће писменим путем странке обавестити о распореду саслушања у наведеним терминима.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА